

บทที่ ๓

วิธีทำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีทำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

การเลือกตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 2 กลุ่มคือ ตัวอย่างประชากรที่เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษรั้มนักเรียนศึกษาปีที่ 4 และตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนรั้มนักเรียนศึกษาปีที่ 4 สายวิทยาศาสตร์ โดยผู้วิจัยมีวิธีเลือกตัวอย่างประชากรดังนี้

1. สุ่มโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายวิทยาศาสตร์ จำนวน 16 โรง โดยสุ่มจากกลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 8 กลุ่มโรงเรียน มาก่อนโรงเรียนละ 2 โรง โดยใช้วิธีสุ่มแบบง่าย

2. สุ่มครุฑ์สอนภาษาอังกฤษรั้มนักเรียนศึกษาปีที่ 4 สายวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนที่สุ่มได้ในข้อ 1 มาโรงเรียนละ 1 คน รวมกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นครู 16 คน

3. ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนคือ นักเรียนในรั้วนักเรียนที่ครุฑ์สุ่มได้ในข้อ 2 เป็นครูสอน ชະກะกำลังมีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ.412) โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน

จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการวิจัยแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร

ก्रุณ โรงเรียนที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)	
		สังเกตครงที่ 1	สังเกตครงที่ 2
1	มัชยมนวัตเบญจมบพิตร	41	41
	ราชวินิธ (มัชยน)	51	51
2	เกรียงไกรคีกษา	47	47
	พุทธจักรวิทยา	41	43
3	เพหลา	45	45
	หนอง	43	44
4	ปทุมคงคา	46	44
	มัชยมนวัตชาฤทธิ์	40	41
5	เหรนรูบุตรบัวเพ็ญ	42	42
	สครีเหรนรูบุตรบัวเพ็ญ	40	40
6	มัชยมนวัตถุอิثارาม	40	40
	สครีวัตระมัง	42	41
7	วัดอนหาราม	43	43
	ศึกษานารี	46	46
8	วัดนวอนรักษ	42	42
	วัดประดู่ในทรงธรรม	44	44
รวม		693	694

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ดูวิจัยไกด์สร้างแบบนิเวศรวมทั้งพัฒนาหัวใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้น โคลบีภาษาและคัดแปลงจากแบบนิเวศรวมทั้งพัฒนาหัวใจในการเรียนการสอนภาษาทางประเทศ (ระบบ Flint - Foreign Language interaction) ของเจอหูด มัคส์โกลิวาร์ (Gertrude Maskowitz 1976: 140-141) แบบสังเกตุกรรมการเรียนการสอนภาษาทางประเทศของกิลเบิร์ต เอ จาไวส์ (Gilbert A. Jarvis 1968: 337) และแบบนิเวศรวมทั้งพัฒนาหัวใจในการเรียนการสอนภาษาทางประเทศของ เอมี ชูย บิก เมย์ (Amy Tsui Bik May 1985: 11) เมื่อสร้างเครื่องมือแล้ว ให้นำไปในห้องเรียนครุฑุษ 4 ห้าน ตรวจสอบความเหมาะสม ของเครื่องมือแล้วก็ไปปรับปรุงตามค่าคะแนนนำของห้องเรียนครุฑุษ

(รายงานครุฑุษและรายละเอียดแบบนิเวศรวมทั้งพัฒนาหัวใจที่สร้างขึ้น แสดงไว้ในภาคผนวก ก และภาคผนวก ช ตามล่าทับ)

แบบนิเวศรวมทั้งพัฒนาหัวใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น มีลักษณะดังนี้

ก. พฤติกรรมทางวิชาชีพของครู

(1) พฤติกรรมที่เป็นอิทธิพลทางอ่อน

1. การยอมรับความรู้สึกของนักเรียน
2. การเขมแขมหรือสนับสนุนให้กำลังใจ
3. การยอมรับหรืออนุมานความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้
4. การถ่าย

4.1 การถ่ายค่าตามแนวแบบ

4.2 การถ่ายค่าตามแนวกว้าง

(2) พฤติกรรมที่เป็นอิทธิพลทางตรง

5. การให้ข้อมูล

5.1 การแจ้งจุดประสงค์ของการเรียน

5.2 การส่งหรือให้แนวทางเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติงาน

- 5.3 การให้ข้อมูลข้อกลับ
- 5.4 การแก้ไขข้อมูลของ
- 5.5 การเป็นต้นแบบหรือใช้เพลเสียงให้นักเรียนฟัง
หรือเลียนแบบ
- 5.6 การบรรยายหรือแสดงความคิดเห็นหรือตอบ
คำถามของนักเรียน

6. การวิจารณ์หรือใช้อ่านฯ

ก. พฤติกรรมทางวาระของนักเรียน

(1) พฤติกรรมที่เป็นการตอบสนอง

7. การตอบสนองที่จำถูก

- 7.1 การตอบคำถามที่มีกำหนดแน่นอนหรือหากำก่อน
ให้จากหนังสือ
- 7.2 การอ่านออกเสียง
- 7.3 การเลียนแบบครุหรือเพลเสียง
- 7.4 การปั๊มน้ำเสียง (Pattern Drill)

8. การตอบสนองที่ไม่จำถูก

8.1 การตอบคำถามที่ห้องแสดงความคิดเห็น

8.2 การแสดงผลงาน

(2) พฤติกรรมที่เป็นการริเริ่ม

9. การถาม

10. การแสดงความคิดเห็น

ก. ความเจ็บปวดหรือสับสน

11. ความเจ็บปวดที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์

11.1 ความเจ็บปวดขณะนักเรียนทำงานรายบุคคล

11.2 ความเจ็บปวดขณะนักเรียนทำงานกลุ่ม

12. ความเจ็บปวดอุ่นความสับสนที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์

หรือความเจ็บปวดอุ่นความสับสนที่จำแนกไม่ได้เป็นพฤติกรรมใด

การหาค่าความเที่ยงของการสังเกต

การใช้เกรื่องมือวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางวิชาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ บุรีจัยและบุญช่วยวิจัยอีก 1 คน เป็นบุรีสังเกตและวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางวิชา โดยบุรีจัยและบุญช่วยบุรีจัยเป็นการสังเกตและวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางวิชาเพื่อให้มีความเที่ยงของการสังเกตไม่ต่ำกว่า 0.85 ก่อนออกเก็บข้อมูล โดยมีลักษณะการปีกตั้งนี้

1. พากความเข้าใจและห้องพูดทั่วไป 12 ประเด็น รวม 23 พฤติกรรมจากแบบวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางวิชาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นชนิดนี้

2. มีเกตเกรื่องหมาย " / " ทุก ๆ 3 วินาที (นาทีละ 20 ครั้ง) เพื่อให้บุรีจัยและบุญช่วยบุรีจัยมีความแน่นอนในการกำหนดเวลา

3. มีผู้ที่ก่อปฏิสัมพันธ์ทางวิชาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากเหตุการณ์และการสังเกตในชั้นเรียนจริงหลาย ๆ ครั้ง และนำเข้าข้อมูลมาคำนวณเที่ยงระหว่างการสังเกต 2 ครั้ง ของบุรีจัย และของบุญช่วยบุรีจัย (Intra - observer Reliability) ในไกด์ความเที่ยงของ การสังเกตของแต่ละคนไม่ต่ำกว่า 0.85 และหาค่าความเที่ยงของ การสังเกตระหว่างบุรีจัยและบุญช่วยบุรีจัย (Inter - observer Reliability) ในไกด์ความเที่ยงของ การสังเกตไม่ต่ำกว่า 0.85

4. การหาค่าความเที่ยงของ การสังเกต ใช้สูตรของสก็อต (The Scott Formula) ดังนี้

$$r = \frac{Po - Pe}{1.00 - Pe}$$

r แทน ค่าความเที่ยงของ การสังเกต

Po แทน ค่าความทรงกันในการสังเกต

Pe แทน ค่าความทรงกันที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญในการสังเกต

การหาค่า P_0 (ค่าความทรงกันในการสังเกต)

1. หาค่าร้อยละของพฤติกรรมแท็ลีประเกทในการสังเกตครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2
2. หาค่าร้อยละของความแตกต่างของพฤติกรรมแท็ลีประเกท
3. นำผลรวมของค่าร้อยละของความแตกต่างของพฤติกรรมทุกประเกท แล้วหาร

ค่าวาย 100

4. หาค่า P_0 โดยนำค่าที่ได้จากข้อ 3 ลบออกจาก 1.00

ทัวร์บั่งการคำนวณ

พฤติกรรมที่	ค่าร้อยละของพฤติกรรม ในการสังเกตครั้งที่ 1	ค่าร้อยละของพฤติกรรม ในการสังเกตครั้งที่ 2	ค่าร้อยละของ ความแตกต่าง
1	0.06	0.10	0.04
2	1.75	1.92	0.17
3	0.01	-	0.01
4	5.68	6.00	0.32
5	10.17	9.02	1.15
รวม			1.69

$$1. \text{ ผลรวมของค่าร้อยละของความแตกต่าง } = 1.69$$

$$2. \text{ ผลรวมของค่าร้อยละของความแตกต่างหารค่าวาย } 100 = \frac{1.69}{100} \\ = 0.0169 = 0.02$$

$$3. \text{ หาค่า } P_0 = 1.00 - 0.02 = 0.98$$

การหาค่า P_e (ค่าความทรงกันที่เกิดขึ้นโดยมัจฉะอยู่ในการสังเกต)

1. นำค่าร้อยละสูงสุดของพฤติกรรม 2 พฤติกรรมในการสังเกตครั้งที่ 1 มาหาร

ค่าวาย 100

2. นำแบ่งค่าที่ได้จากข้อ 1 น้ำยกลำลัง 2

3. หาค่า P_e โดยนำค่าที่ได้จากข้อ 2 หารรวมกัน

ทั่วอย่างการคำนวณ

จากข้อมูลข้างบนหาค่า P_e ได้ดังนี้

- การอยู่ละสูงสุดของพุกกรรม 2 พุกกรรมในการสังเกตครั้งที่ 1 คือ 5.68 และ 10.17 แค็ลส์หารากวัย 100 ให้ 0.0568 และ 0.1017 หรือ 0.06 และ 0.10 ตามลำดับ

- ค่าที่ได้จากการ 1 ยกกำลังสองให้ $= (0.06)^2, (0.10)^2 = 0.0100$ ตามลำดับ

$$3. \text{ หาก } P_e = 0.0036 + 0.0100 = 0.0136 = 0.01$$

แทนค่า P_o, P_e ในสูตร

$$r = \frac{P_o - P_e}{1.00 - P_e}$$

$$= \frac{0.98 - 0.01}{1.00 - 0.01} = \frac{0.97}{0.99} = 0.979$$

$$\therefore \text{ค่าความเที่ยงในการสังเกต} = 0.98$$

ค่าความเที่ยงของการสังเกตก่อนออกเก็บข้อมูลเป็นดังนี้

ค่าความเที่ยงของการสังเกต 2 ครั้ง ของบุรุษ = 0.92

ค่าความเที่ยงของการสังเกต 2 ครั้ง ของบุช่วยบุรุษ = 0.97

ค่าความเที่ยงของการสังเกตระหว่างบุรุษและบุช่วยบุรุษ = 0.85

เนื่องจากการเก็บข้อมูลเป็นช่วงเวลานาน บุรุษจึงได้ตรวจสอบความเที่ยงในการสังเกตระหว่างบุรุษและบุช่วยบุรุษเป็นระยะ ๆ รวม 3 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกันประมาณ 1 สัปดาห์ ได้ค่าความเที่ยงของการสังเกตดังนี้

ค่าความเที่ยงของการสังเกตระหว่างบุรุษและบุช่วยบุรุษโดยใช้ข้อมูลจาก

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โรงเรียนราชวินิจ (มัธยม) และโรงเรียนวัดวนรรคหเทา กม 0.97 0.94 และ 0.90 ตามลำดับ

(รายละเอียดเกี่ยวกับการหาค่าความเที่ยงแสดงไว้ในภาคผนวก ๙)

การเก็บรวมรวมข้อมูล

ในการเก็บรวมรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือจากบันทึกวิทยาลัยดึงอธิบดีกรมสามัญศึกษาเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 16 โรงเรียน

2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยไปสังเกตการสอนห้องอั้นเพื่อการสอน แล้วนำเข้ามาในห้องสอนนั้นมาวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางวาระ โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูล 8 โรงเรียน ก่อโรงเรียนราชวินิต (น้ำเงิน) โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โรงเรียนเทวีบุรีดุสิต ศึกษา โรงเรียนพุทธจักรวิทยา โรงเรียนเทพอ้อ โรงเรียนหอวัง โรงเรียนปฐมคงคา และโรงเรียนวัดขาดุทอง ผู้ช่วยผู้วิจัยเก็บข้อมูล 8 โรงเรียนก่อ โรงเรียนเดชาธนูครบ่าเพี้ย โรงเรียนสกอร์เดชาธนูครบ่าเพี้ย โรงเรียนสกอร์วัดระดัง โรงเรียนมัธยมวัดคุณิการาม โรงเรียนวัดอินหาราม โรงเรียนศิษยานารี โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม และโรงเรียนวัดวนรอดพิษ ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยเก็บข้อมูลห้องเรียนละ 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละประมาณ 25-50 นาที โดยการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 ห้องจากการเก็บข้อมูลครั้งแรกประมาณ 1 สัปดาห์ การเก็บข้อมูลใช้เวลาทั้งหมด 14 นาที ถึงวันที่ 11 พฤษภาคม 2530

3. ในการบันทึกข้อมูลนี้ ถ้าพฤติกรรมเป็นภาษาอังกฤษจะบันทึกในช่อง "อ" ถ้าพฤติกรรมเป็นภาษาไทย จะบันทึกในช่อง "ท" โดยบันทึกพฤติกรรมทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนพฤติกรรม ถ้าพฤติกรรมเดียวกันเกิดขึ้นท่อนึงกันเป็นเวลานาน จะบันทึกพฤติกรรมนั้นช้าๆ ทุก 3 วินาที

(ตัวอย่างแบบบันทึกพฤติกรรมแสดงในภาคผนวก ก)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาผลรวมของความถี่ของปฏิสัมพันธ์ทางวาระทั่วไปของเด็กทุกครั้ง
2. หาค่าความถี่เฉลี่ยของปฏิสัมพันธ์ทางวาระทั่วไปของเด็ก 1 ครั้งโดยใช้ข้อมูลจากข้อ 1 หารด้วยจำนวนครั้งที่ไปสังเกตทั้งหมด
3. หาค่าร้อยละของความถี่เฉลี่ยของปฏิสัมพันธ์ทางวาระทั่วไปของเด็ก

๕. หาอัตราส่วนของปริมาณพันธุ์ทางวารชา ทั้งที่ไปนี้

ก. อัตราส่วนระหว่างการใช้เวลาอยู่ของครุภัณฑ์การใช้เวลาอยู่ของ

นักเรียน

$$= \frac{\text{ผลรวมของความตื้นของพฤติกรรม } 1 \text{ ถึง } 6}{\text{ผลรวมของความตื้นของพฤติกรรม } 7 \text{ ถึง } 10}$$

ข. อัตราส่วนระหว่างการใช้เวลาอยู่ของภาษาไทยกับภาษาอังกฤษของครุ

$$= \frac{\text{ผลรวมของความตื้นของพฤติกรรม } 1 \text{ ถึง } 6 \text{ ที่เป็นภาษาไทย}}{\text{ผลรวมของความตื้นของพฤติกรรม } 1 \text{ ถึง } 6 \text{ ที่เป็นภาษาอังกฤษ}}$$

ก. อัตราส่วนระหว่างการใช้เวลาอยู่ของภาษาไทยกับภาษาอังกฤษของ

นักเรียน

$$= \frac{\text{ผลรวมของความตื้นของพฤติกรรม } 7 \text{ ถึง } 10 \text{ ที่เป็นภาษาไทย}}{\text{ผลรวมของความตื้นของพฤติกรรม } 7 \text{ ถึง } 10 \text{ ที่เป็นภาษาอังกฤษ}}$$

จ. อัตราส่วนระหว่างการใช้อินทรีย์ทางกรุงกับอินทรีย์ทางอ้อมของครุ

$$= \frac{\text{ผลรวมของความตื้นของพฤติกรรม } 5 \text{ ถึง } 6}{\text{ผลรวมของความตื้นของพฤติกรรม } 1 \text{ ถึง } 4}$$

ฉ. อัตราส่วนระหว่างการตามกับการพูดของครุ

$$= \frac{\text{ความตื้นของพฤติกรรม } 4}{\text{ความตื้นของพฤติกรรม } 1 \text{ ถึง } 6}$$

ช. อัตราส่วนระหว่างการดำเนินกิจกรรมแนวแบบกับการดำเนินกิจกรรมแนว

การของครุ

$$= \frac{\text{ความตื้นของพฤติกรรม } 4.1}{\text{ความตื้นของพฤติกรรม } 4.2}$$

ช. อัตราส่วนระหว่างการใช้เวลาให้ขอรูจุกับการพูดหังนมของครุ

$$= \frac{\text{ผลรวมของความตื้นของพฤติกรรม } 5}{\text{ผลรวมของความตื้นของพฤติกรรม } 1 \text{ ถึง } 6}$$

ช. อัตราส่วนระหว่างการทดสอบสูงกับการทดสอบของนักเรียน

$$= \frac{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 7 \text{ มี } 8}{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 9 \text{ มี } 10}$$

ฉ. อัตราส่วนระหว่างการทดสอบที่จำกัดกับการทดสอบที่ไม่จำกัดของนักเรียน

$$= \frac{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 7}{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 8}$$

ชช. อัตราส่วนระหว่างการทดสอบค่าตามที่มีค่าทดสอบแบบอนันต์และการทดสอบค่าตามที่ห้องแสดงความคิดเห็น

$$= \frac{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 7.1}{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 8.1}$$

ชช. อัตราส่วนระหว่างการทดสอบค่าตามกับการทดสอบของนักเรียน

$$= \frac{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 7.1, 8.1}{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 7 \text{ มี } 8}$$

ชช. อัตราส่วนระหว่างการแสดงงานกับการทดสอบของนักเรียน

$$= \frac{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 8.2}{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 7 \text{ มี } 8}$$

ชช. อัตราส่วนระหว่างความเงี่ยนที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์กับความเงี่ยนที่อันเป็นไปตามวัตถุประสงค์

$$= \frac{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 11}{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 12}$$

ช. อัตราส่วนระหว่างการทำงานรายบุคคลกับการทำงานรายกลุ่มของนักเรียน

$$= \frac{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 11.1}{\text{ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรม } 11.2}$$